

Panium - Nomer Sapuluh

Naék jeung Runtagna Bangsa-bangsa: Nyégelna 144.000 jeung Sajarah Nubuat nu Tisamuni dina Daniel 11:10–16

Jeff Pippenger
2025-04-16

Téma dina ayat sabelas jeung dua belas nya éta naékna jeung ragragna raja kidul, kitu deui naékna jeung ragragna pamungkas Amérika Sarikat anu dilambangkeun dina présidén pamungkas dina ayat dua, sakumaha ogé wawakil bumiwi pamungkas tina kakawasaan naga; naékna jeung ragragna pamungkas Perserikatan Bangsa-Bangsa anu dilambangkeun dina ayat tilu jeung opat. Ayat lima nepi ka salapan ngalambangkeun sajarah kakawasaan kapausan ti taun 538 nepi ka 1798. Taun 538 nandaan dipaparin kakawasaanana kakawasaan kapausan, taun 1798 nandaan tatu paéh tina kapausan, ku kituna ayat lima nepi ka salapan ngalambangkeun naékna jeung ragragna pamungkas sato galak. Ayat sapuluh nandaan taun 1989 salaku ragragna raja kidul sakumaha anu dilambangkeun dina urutan Uni Soviét.

“Unggal bangsa anu geus nincak panggung kagiatan geus diidinan nempatan tempatna di bumi, sangkan katempo naha éta bangsa bakal ngalaksanakeun maksud ‘Si Nu Jaga jeung Nu Maha Suci.’ Nubuat geus nyusud naék jeung ragragna kakaisaran-kakaisaran agung dunya—Babul, Mado-Pérsia, Yunani, jeung Roma. Ka unggal kakaisaran ieu, kitu deui ka bangsa-bangsa nu kawasana leuwih leutik, sajarah ngulang deui dirina. Masing-masing miboga mangsa pangujianana, masing-masing gagal, kamulyaanana luntur, kakawasaanana sirna, sarta tempatna dicangking ku nu séjén....”

“Tina naék jeung ragragna bangsa-bangsa sakumaha geus dijelaskeun écés dina kaca-kaca Kitab Suci, maranéhna kudu diajar kumaha taya hargana kamulyaan lahiriah jeung kadunyaan wungkul. Babul, kalayan sakabéh kakawasaanana jeung kaagunganana, anu tandinganana can kungsi deui katempo ku dunya urang ti harita,—kakawasaan jeung kaagungan anu ku rahayat dina mangsa éta katingali kacida pageuhna jeung langgengna,—kumaha sampurnana éta geus musna! Saperti ‘kembang jukut’ éta geus binasa. Kitu deui binasana sagala hal anu teu boga Allah jadi pondasina. Ngan anu nyampak ngahiji jeung tujuan-Na sarta ngébréhkeun sipat-Na wungkul anu tiasa langgeng. Asas-asas-Na téh hiji-hijina hal anu pageuh anu dipikawanoh ku dunya urang.” Education, 177, 184.

Ayat ka sawelas jeung dua belas ngaidentifikasi naékna pamungkas jeung ragragna pamungkas raja ti kidul, anu dilambangkeun ku Rusia. Ayat ka tilu belas nepi ka lima belas ngaidentifikasi naékna pamungkas jeung ragragna pamungkas Amérika Sarikat. Sakabéh carita nubuat dina pasal sawelas diwangun dumasar kana struktur naékna jeung ragragna karajaan-karajaan. Nu nalungtik nubuat kudu mertimbangkeun kanyataan ieu lamun manéhna hayang boga kamungkinan saeutik ogé pikeun ngabagi kalawan bener pesen nubuat dina pasal sawelas.

Pandangan dasar tina Daniel pasal sawelas nyaéta yén éta diwangun ku gambaran-gambaran anu terus diulang ngeunaan naékna jeung ragragna karajaan-karajaan. Nalika Sister White nyatakeun,

“So perished the Medo-Persian kingdom, and the kingdoms of Grecia and Rome,” anjeunna keur ngaidentifikasi “Grecia” minangka naga, “Rome” minangka sato galak, jeung “Medo-Persia” minangka nabi palsu. Anjeunna keur ngaidentifikasi naékna jeung ragragna pamungkas tina karajaan dunya anu pamungkas, anu diwangun ku naga, sato galak, jeung nabi palsu, anu mimiti naékna dina hukum Minggu sarta ngantarkeun dunya ka Armageddon dina minuhan Wahyu 16:12–21. Anjeunna keur ngarahkeun umat Allah kana “naékna jeung ragragna bangsa-bangsa sakumaha dijelaskeun kalayan écés dina kaca-kaca Kitab Suci” minangka sudut pandang anu kudu dipaké sangkan “diajar kumaha euweuh hargana kamulyaan lahiriah jeung kamulyaan dunya wungkul.”

Alesan urang perlu “diajar kumaha euweuh hargana kamulyaan lahiriah jeung dunyawi wungkul,” nya éta supaya leuwih ngartos yén sagala hal bakal musna “anu henteu ngabogaan Allah jadi dadasarna.” Ku sabab éta, ieu mangrupa perkara hirup atawa paéh: naha Allah jadi dasar maranéh atawa henteu. Ti dinya, dina pamekaran éta pikiran, Sister White tuluy netelakeun naon hartina miboga Allah jadi dadasar maranéh nalika anjeunna nyatakeun, “Only that which is bound up with His purpose and expresses His character can endure.” Anjeunna kakara ngajelaskeun yén sagala hal anu henteu nangtung dina dasar Allah bakal musna, sarta yén aya dua kualifikasi ngeunaan naon anu diwangun dina éta dasar, nyaéta naha hiji hal “bound up with His purposes,” jeung naha éta “expresses His character.” Watek-Na nyaéta dadasar-Na.

Saterusna dina kalimah panutup éta paragraf anjeunna nyatakeun yén “Prinsip-prinsip-Na téh hiji-hijina hal anu tetep pageuh anu dipikawanoh ku dunya urang.” Watek Allah nyaéta prinsip-prinsip-Na, sarta prinsip-prinsip-Na ngébréhkeun watek-Na. Ieu téh hiji perkara hirup-atawa-paéh ngeunaan kumaha umat manusa nyanghareupan Allah salaku dasar tina sagala hal. Kami nyatakeun yén struktur dasar Daniel pasal sabelas diwangun dina narasi ngeunaan naék jeung ragragna karajaan-karajaan. Aya hiji petikan di mana ilham ngabéjaan ka urang ngeunaan hiji rupa ulikan anu bener.

“Aya ulikan sajarah anu teu pantes dipikasalahkeun. Sajarah suci mangrupa salah sahiji pangajaran di sakola-sakola para nabi. Dina catetan ngeunaan lampah-Na ka bangsa-bangsa, katapak tapak suku Yéhuwa. Ku kituna ayeuna ogé urang kudu mertimbangkeun lampah-lampah Allah ka bangsa-bangsa di bumi. Dina sajarah urang kudu ningali kacumponan nubuat, nalungtik padamelan Pamingpinan Ilahi dina gerakan-gerakan reformasi anu agung, sarta ngartos kamajuan kajadian-kajadian dina ngarakit bangsa-bangsa pikeun konflik pamungkas dina pasulayan agung.” The Ministry of Healing, 441.

Hiji ulikan sajarah anu disucikeun dipikawanoh minangka ulikan ngeunaan cara Allah ngurus bangsa-bangsa di bumi sarta ogé dina pamingpinan providensial Allah kana gerakan-gerakan reformasi-Na; ku kituna, sajarah anu disucikeun ngawengku hiji garis ulikan lahiriah jeung batiniah. Tujuan ngagunakeun sajarah pikeun negeskeun Firman nubuat Allah nyaéta supaya ngagunakeun sajarah nubuat éta pikeun “ngartos kamajuan kajadian-kajadian dina ngarakitkeun bangsa-bangsa pikeun konflik pamungkas dina kontrovérsi agung.” Paragraf saméméhna ti Sister White dicokot tina hiji panjelasan anu kacida terangna ngeunaan kabutuhan ngawangun hiji modél nubuat tina sajarah suci anu dumasar kana struktur dasar anu dilambangkeun dina “naékna jeung

ragragna” karajaan-karajaan.

“Salaku hiji pangsiapan pikeun pagawean Kristen, loba jalma nganggap yén penting pisan pikeun meunangkeun pangaweruh anu lega ngeunaan tulisan-tulisan sajarah jeung teologi. Maranéhna nyangka yén pangaweruh ieu bakal janten pitulung pikeun maranéhna dina ngajar Injil. Tapi ulikan maranéhna anu dipigawé kalawan susah payah kana pamadegan-pamadegan manusa condong ngalemahkeun palayanan maranéhna, tibatan nguatkeunana. Nalika kuring ningali perpustakaan-perpustakaan pinuh ku jilid-jilid kandel ngeunaan élmu sajarah jeung teologi, kuring mikir, Naha kudu ngaluarkeun duit pikeun anu lain roti? Pasal kagenep Injil Yohanes nyaritakeun ka urang leuwih loba tibatan anu bisa kapanggih dina karya-karya saperti kitu. Kristus ngadawuh: ‘Kami teh Roti Hirup; saha anu datang ka Kami moal kungsi lapar; jeung saha anu percaya ka Kami moal kungsi haus.’ ‘Kami teh Roti Hirup anu turun ti sawarga; lamun aya jalma ngadahar Roti ieu, manehna bakal hirup salalanggengna.’ ‘Saha anu percaya ka Kami boga hirup langgeng.’ ‘Kecap-kecap anu ku Kami diucapkeun ka maraneh, eta teh roh, jeung eta teh hirup.’ Yohanes 6:35, 51, 47, 63.”

“Aya hiji ulikan sajarah anu teu pantes dikutuk. Sajarah suci téh mangrupa salah sahiji palajaran di sakola-sakola para nabi. Dina catetan ngeunaan pamuatan-Na ka bangsa-bangsa, tapak suku Yéhuwa dilacak. Kitu deui ayeuna urang kudu nengetan pamuatan Allah ka bangsa-bangsa di bumi. Urang kudu ningali dina sajarah kacumponan nubuat, nalungtik jalan gawéna Pangapingan Ilahi dina gerakan-gerakan réformasi anu agung, sarta ngartos kamajuan kajadian dina ngumpulkeun bangsa-bangsa pikeun papacangan panungtungan dina pasaliaan agung éta.”

Panalungtikan saperti kitu bakal méré pamadegan anu lega tur jembar ngeunaan kahirupan. Ieu bakal nulungan urang pikeun ngartos sabagian ngeunaan hubungan-hubunganana jeung silih gumantungna, kumaha éndahna urang kabeungkeut babarengan dina duduluran agung masarakat jeung bangsa-bangsa, sarta nepi ka sabaraha gedéna panindesan jeung pangruksakan martabat hiji anggota ngandung harti karugian pikeun sakabéhna.

“Tapi sajarah, sakumaha ilaharna dipaluruh, museur kana kahontalan manusa, kana kameunanganna dina peperangan, kana hasilna dina ngahontal kakawasaan jeung kaagungan. Kalungguhan Allah dina perkara-perkara manusa teu katénjo. Saeutik pisan anu nalungtik kumaha maksud-Na diwujudkeun dina naék jeung ragragna bangsa-bangsa.

“Jeung, dina ukuran anu gedé, tétéla yén teologi, sakumaha dipaluruh jeung diajarkeun, lain ngan ukur catetan spekulasi manusa, anu ngan ukur ngabdi pikeun ‘ngapoékeun piwuruk ku kecap-kecap anu taya pangaweruh.’ Kacida mindengna yén pameunteu dina ngumpulkeun ieu sakitu lobana buku téh lain utamana ku kahayang pikeun meunangkeun kadaharan pikeun pikiran jeung jiwa, tapi leuwih ku ambisi pikeun wawuh jeung para filsuf sarta para teolog, ku kahayang pikeun nampilkeun agama Kristen ka jalma-jalma dina istilah-istilah jeung dalil-dalil anu kasinau.”

Henteu sakabéh buku anu ditulis tiasa ngaladénan tujuan hirup anu suci. “Diajar ti Kami,” saur Sang Guru Agung, “pikulan kuk Kami,” “diajar katineungan jeung karendahan hate Kami.” Kasombongan intelektual aranjeun moal ngabantu aranjeun dina ngayakeun komunikasi jeung

jiwa-jiwa anu keur binasa ku sabab kakurangan roti kahirupan. Dina nalungtik buku-buku ieu, aranjeun ngidinan éta buku-buku nyokot tempat palajaran praktis anu saéstuna kedah keur dipaluruh ti Kristus. Ku hasil tina pangajian ieu jalma-jalma henteu dipaparin dahareun. Saeutik pisan tina panalungtikan anu kacida ngabeubuatkeun pikiran téh méré naon anu bakal nulungan hiji jalma supaya jadi pagawé anu hasil pikeun jiwa-jiwa.

“Jurusalamet sumping ‘pikeun ngawawarkeun Injil ka nu miskin.’ Lukas 4:18. Dina pangajaran-Na Anjeunna ngagunakeun kecap-kecap anu pangsaderhana jeung lambang-lambang anu pangjelasna. Jeung aya kieu kacarios, ‘jalma rea ngadangu ka Anjeunna kalawan bungah.’ Markus 12:37. Maranéhana anu keur narékahan ngalaksanakeun pagawean-Na pikeun mangsa ayeuna perelu pangaweruh anu leuwih jero ngeunaan palajaran-palajaran anu geus dipasihkeun ku Anjeunna.”

“Kecap-kecap Allah anu hirup téh pangluhurna tina sagala atikan. Jalma-jalma anu ngaladénan ka rahayat kudu ngadahar Roti Kahirupan. Ieu bakal méré maranéhna kakuatan rohani; tuluy maranéhna bakal kasadia pikeun ngaladénan ka sagala golongan jalma.” The Ministry of Healing, 441–443.

Suster White salajengna netelakeun yén ngakuan karya nyata kakawasaan Allah dina ngadegkeun raja-raja jeung ngagulingkeun raja-raja dumasar kana pilihan-pilihan éta raja téh nya éta filsafat sajati dina ulikan sajarah.

“Dina sajarah bangsa-bangsa, nu nalungtik Firman Allah tiasa nenjo kacumponan sacara harfiah tina nubuat ilahi. Babul, anu tungtungna remuk jeung ruksak, sirna lantaran dina mangsa kamakmuran pamaréntah-pamaréntahna nganggap dirina mandiri ti Allah, sarta nyandarkeun kamulyaan karajaanana kana kahontalan manusa. Kakaisaran Mado-Pérsia katarajang ku murka Sawarga sabab di dinya hukum Allah geus dipapay-papay. Sieun ka PANGERAN teu manggihan tempat dina hate kalolobaan gedé rahayat. Kajatnikaan, panghujatan, jeung karuksakan akhlak marajalela. Karajaan-karajaan anu nuturkeunana malah leuwih hina jeung leuwih ruksak; sarta ieu kabeh beuki lungsur, tuluy beuki lungsur deui, dina tangga ajén moral.”

“Kakawasaan anu dipaké ku unggal pamingpin di bumi téh dipaparinkeun ku Sawarga; sarta kana kumaha anjeunna ngagunakeun kakawasaan anu geus dipaparinkeun kitu, kasuksésanana gumantung. Ka unggal-unggalna, aya dawuhan ti Nu Ngawas ilahi, ‘Kami ngagelangan maneh, sanajan maneh teu wanoh ka Kami.’ Yesaya 45:5. Jeung ka unggal-unggalna, kecap-kecap anu baheula diucapkeun ka Nebukadnesar téh jadi palajaran hirup: ‘Pegatkeun dosa-dosam ku kabeneran, jeung kajahatan-kajahatanmu ku mintonkeun welas asih ka nu miskin; muga-muga ku kitu katengtreman maneh jadi leuwih lila.’ Daniel 4:27.”

Pikeun ngartos ieu sagala,—ngartos yén “kabeneran ngangkat luhur hiji bangsa;” yén “tahta diteguhkeun ku kabeneran,” sarta “ditopang ku welas asih;” ngakuan kumaha jalanana prinsip-prinsip ieu dina panyataan kakawasaan Anjeunna anu “ngaleungitkeun raja-raja, sarta ngangkat raja-raja,”—ieu teh hartina ngartos filsafat sajarah. Siloka 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.

“Dina firman Allah hungkul ieu ditepikeun kalawan écés. Di dieu ditémbongkeun yén kakuatan bangsa-bangsa, sakumaha ogé kakuatan jalma-jalma masing-masing, lain kapanggih dina kasempetan atawa sarana nu katingalina ngajadikeun maranéhna teu kaéléhkeun; lain kapanggih dina kabesaran anu dipuar-puar ku maranéhna. Eta diukur ku kasatiaan nu ku maranéhna dipintonkeun dina ngalaksanakeun maksud Allah.” Prophets and Kings, 501, 502.

Jejer dina ayat sabelas jeung dua belas téh nya éta gugah jeung ragragna raja ti kidul, tapi anu leuwih penting, ayat-ayat éta nandaan dipasetélna saratus opat puluh opat rébu, sarta tés kadua tina tilu tés anu dimimitian dina waktu ahir taun 1989 sakumaha digambarkeun dina ayat sapuluh.

Panyegelan éta dilambangkeun ku Daniel di guha singa, ku tilu jalma utama di tungku seuneu, ku Daniel jeung tilu jalma utama anu neneda sangkan ngartos impian Nebukadnesar ngeunaan patung sato galak dina pasal dua, ku Daniel anu neneda doa Imamat dua puluh genep dina pasal salapan, ku jalma-jalma wijaksana anu ngartos kana nambahanana pangaweruh, ku Yosua anu dosa-na dipiceun dina Zakaria pasal tilu, ku Zerubabel dina pasal opat, ku Yusuf anu jadi pangawasa kadua di Mesir, ku para murid di rohangan luhur salila sapuluh poé saméméh Pentakosta, ku kaum Millerite dina pasamoan kémah di Exeter, ku Lasarus anu mingpin iring-iringan dina Asupna Kameunangan, jeung ku saratus opat puluh opat rébu dina Wahyu pasal tujuh.

Ayat kasabelas sumping dina taun 2014 dina awal perang Ukraina, sarta dina Juli 2023 dimimitian ujian visual, nalika umat Allah “dipaputih” mimiti lumangsung. Garis kalima dina pasal kasabelas nyaéta ayat tilu welas nepi ka lima welas.

Ihtisar Galur Kalima

Sabab raja ti kalér baris datang deui, sarta baris ngumpulkeun balaréa anu leuwih loba ti nu ti heula, jeung mémang baris datang sanggeus sababaraha taun jeung hiji pasukan anu gedé sarta kalawan kabeungharan anu loba. Jeung dina mangsa éta, loba anu baris nangtung ngalawan raja ti kidul; kitu deui para garong ti bangsamu baris ngangkat diri pikeun netepkeun éta tetenjoan; tapi maranéhna baris rubuh. Ku kituna raja ti kalér baris datang, ngadegkeun tanggul pengepungan, sarta ngarebut kota-kota anu pangkuatna dipager; jeung pasukan ti kidul moal sanggup nahan, kitu deui rahayat pilihanana, jeung moal aya kakuatan pikeun nahan. Daniel 11:13–15.

Ayat-ayat ieu kacumponan dina taun 200 SM, sarta éta nandaan Perang Panium, anu ngawengku raja-raja anu silih lawan jeung pakumpulan maranéhna; sarta ayat-ayat éta ogé mangrupa titik dina sajarah nalika Roma kapidur pikeun kahiji kalina nandeskeun dirina kana sajarah Daniel sabelas. Ayat-ayat éta ngawengku naékna jeung ragragna anu pamungkas tina karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, tapi ogé sajarah biblis ngeunaan Kristus ngadatangan Kaisarea Filipi, tempat Petrus netepkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ieu sajarah ngalambangkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu ku datangna tés katilu tina tilu tés dina pasal dua welas, anu ngawengku jadi “dimurnikeun, diputihkeun, jeung diuji.”

Ieu tilu ayat ngantarkeun ka ayat ka genep welas, di mana hukum Minggu di Amérika Sarikat dilambangkeun. Nalika rapat kemah Exeter réngsé dina 17 Agustus 1844, para parawan anu

wijaksana mawa pesen Panjerit Tengah Peuting sapanjang basisir wétan Amérika Sarikat dina genep puluh genep poé. Aya hiji mangsa nalika sakumna parawan hudang sarta hiji golongan teu boga minyak, jeung sagala hal anu dicirian ku éta. Nalika ngaran Simon Barjona dirobah jadi Petrus, disitulah dipapancangan panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ti titik éta saterusna Yesus mimiti ngajar murid-murid ngeunaan kajadian-kajadian anu patali jeung salib.

Salib téh lambang nutupna mangsa kasempetan, sarta William Miller, anu geus dilambangkeun ku Yohanes Pembaptis, anu dina gilirannana geus dilambangkeun ku Élia, dihudangkeun pikeun nampilkeun “kajadian-kajadian anu patali jeung nutupna mangsa kasempetan,” sakumaha anu dipigawé ku Yohanes Pembaptis jeung Élia duanana. Yohanes ngedalkeunana kieu.

Tapi nalika anjeunna ningali seueur urang Parisi jeung urang Saduki datang ka baptisanana, anjeunna ngadawuh ka maranéhna, “Heh turunan oray berbisa, saha anu geus ngingetan maranéh supaya ngungsi tina murka anu bakal datang?” Mateus 3:7.

Élia ngucapkeunana kieu.

Jeung Ahab nyieun hiji tatangkalan suci; sarta Ahab ngalakonan leuwih loba deui pikeun ngagedurkeun amarah PANGERAN, Allah Israil, ti batan sakabeh raja Israil anu saméméhna. Dina mangsana, Hiel urang Bétel ngadegkeun deui Yérikho; anjeunna nunda dasar kota éta ku kurban Abiram, anak cikalna, sarta masangkeun panto-pantona ku kurban Segub, anak bungsunna, luyu jeung pangandika PANGERAN anu parantos diucapkeun ku Yosua bin Nun. Jeung Élia urang Tisbi, ti antara pangeusi Giléad, ngandika ka Ahab, “Demi PANGERAN, Allah Israil, anu hirup, anu payuneun-Na abdi nangtung, moal aya ibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun kana pangandika abdi.” 1 Raja-raja 16:33–17:1.

Ngomongkeun pagawéan William Miller minangka saurang reformator modéren, Sister White nyatakeun:

“Perlu pisan yén manusa dibudangkeun kana bahaya maranéhna; yén maranéhna digugah supaya nyiapkeun diri pikeun kajadian-kajadian anu khidmat anu pakait jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat.” The Great Controversy, 310.

Genep ayat panungtung tina Daniel sabelas ngagambarkeun “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan.” Kajadian-kajadian éta dibuka segelna dina waktu ahir, dina taun 1989, sarta diungkabkeun kalayan écés.

“Saméméh panyaliban-Na, Jurusalamet ngajelaskeun ka murid-murid-Na yén Anjeunna bakal dipaéhan sarta bakal gugah deui ti jero kubur, jeung para malaikat hadir pikeun nandeskeun pangandika-Na kana pikiran jeung hate maranéhna. Tapi murid-murid téh keur ngarep-ngarep kana pangbébasan duniawi tina kuk Romawi, sarta maranéhna teu sanggup narima pamikiran yén Anjeunna, anu jadi puseur sagala harepan maranéhna, kudu nandangan pati anu hina. Kecap-kecap anu sakuduna ku maranéhna diinget, dipiceun tina pikiran maranéhna; sarta nalika mangsa pangperangan datang, éta manggihan maranéhna tacan siap. Pupusna Yesus ngancurkeun harepan maranéhna sapinuhna, saolah-olah Anjeunna can kungsi méré béwara tiheula ka maranéhna. Kitu deui dina nubuat-nubuat, mangsa nu bakal datang dibuka ka hareupeun urang kalayan écésna, sakumaha éta dibuka ka murid-murid ku pangandika Kristus.

Kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat sarta karya persiapan pikeun mangsa kasusah, ditepikeun kalayan écés. Tapi jalma réa teu leuwih ngartos kana bebeneran-bebeneran anu penting ieu tibatan lamun éta can kungsi diungkabkeun. Sétan ngawas pikeun ngarampas unggal kesan anu bakal ngajadikeun maranéhna wijaksana kana kasalametan, sarta mangsa kasusah bakal manggihan maranéhna teu siap.” The Great Controversy, 595.

Di Kaisarea Filipi, nyaéta Panium, nyaéta ayat tilu welas nepi ka lima welas, Kristus mimiti ngajar murid-murid-Na ngeunaan salib, ku kituna ngajentrekeun sajarah pasamoan kémah Exeter nepi ka 22 Oktober 1844. Dina awal gerakan réformatoris tina saratus opat puluh opat rébu, “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan” dibuka segelna, sarta dina ahir gerakan saratus opat puluh opat rébu, “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan” dibuka segelna dina sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh.

“Kiwari, dina roh jeung kakawasaan Elias sarta Yohanes Pembaptis, utusan-utusan anu ditangtukeun ku Allah keur nyaur perhatian dunya anu keur nyanghareupan pangadilan kana kajadian-kajadian anu mulya jeung khidmat anu geura bakal lumangsung patalina jeung jam-jam panungtungan mangsa kasempetan rahmat sarta nembonganana Kristus Yesus minangka Raja sagala raja jeung Gusti sagala gusti.” Prophets and Kings, 715, 716.

“kajadian-kajadian anu patalina jeung panutupan mangsa kasempetan” téh nya éta kajadian-kajadian anu dibuka segelna dina sajarah nu disumputkeun dina ayat ka opat puluh. Dina Zakaria pasal tilu dipaparkeun adegan-adegan panungtungan tina pangadilan panalungtikan. Ilham ngahijikeun kasaksian Zakaria jeung jalma-jalma anu disegel dina Yehezkiel pasal salapan.

Jalma Allah keur ngaharéwos jeung ngadu’a ku tangis lantaran kalakuan-kalakuan keji anu dipigawé di éta nagri. Kalawan cimata maranéhna ngingetan anu jahat ngeunaan bahaya anu ngancam maranéhna ku sabab ngalalaworakeun hukum ilahi, jeung ku kasedih anu teu kaungkabkeun ku kecap maranéhna ngarendahkeun dirina di payuneun Gusti ku sabab palanggaran-palanggaran maranéhna sorangan. Anu jahat ngejek kasedihan maranéhna, ngahina panggero-panggero maranéhna anu pinuh ku kasungguhan, sarta nyinyir kana naon anu ku maranéhna disebut kalemahan. Tapi kanyeri hate jeung karendahan diri umat Allah téh mangrupa bukti anu teu bisa dipungkir yén maranéhna keur meunang deui kakuatan jeung kamulyaan budi pekerti anu leungit ku akibat dosa. Ieu téh ku sabab maranéhna keur ngadeukeutan leuwih raket ka Kristus, jeung panon maranéhna museur kana kasucian-Na anu sampurna, nepi ka maranéhna bisa ningali kalayan écés pisan kumaha poharana dosa téh kacida gedéna. Kaduhung maranéhna jeung panghandap-asoran dirina téh jauh leuwih katarima di payuneun Allah tibatan roh anu ngarasa cukup ku dirina sorangan sarta sombong ti jalma-jalma anu teu ningali aya alesan pikeun ngaduhkitan, anu ngahina karendahan Kristus, sarta anu ngakukeun kasampurnaan bari ngalanggar hukum Allah anu suci. Kalemesan jeung karendahan hate téh mangrupa sarat pikeun meunang kakuatan jeung kameunangan. Makuta kamulyaan ngantosan jalma-jalma anu sujud di handapeun salib. Bagja jalma-jalma anu ngaduhkitan ieu, sabab maranéhna bakal meunang panglipur.

“Jalma-jalma satia nu ngadoa téh, saolah-olah keur dikonci jero babarengan jeung Allah. Maranéhna sorangan henteu terang kumaha pageuhna maranéhna dipayungan. Didorong ku Sétan, para pamingpin dunya ieu keur néangan jalan pikeun ngabasmi maranéhna; tapi lamun panon maranéhna bisa dibuka, saperti panon bujang Élisa di Dothan dibuka, maranéhna bakal ningali malaikat-malaikat Allah ngepung maranéhna, sarta ku cahaya jeung kamulyaan maranéhna nahan pasukan-pasukan poék.”

“Sakumaha umat Allah nganyenyeri jiwana di payuneun Mantenna, bari nyuhunkeun kasucian hate, parentah dipaparinkeun, ‘Piceun pakean nu kotor’ ti maranéhna, sarta kecap-kecap pangjurung diucapkeun, ‘Tingali, Kami geus ngaleungitkeun kajahatan anjeun ti anjeun, sarta Kami baris ngabusanan anjeun ku pakean ganti.’ Jubah anu taya cacad, nyaéta kabeneran Kristus, dipasrahkeun ka anak-anak Allah anu geus diuji, digoda, nanging satia. Sésa anu dihina dipaparin busana anu mulya, moal deui salalawasna dikotoran ku karuksakan dunya. Ngaran maranéhna tetep aya dina kitab kahirupan Anak Domba, kacatet di antara jalma-jalma satia ti sagala jaman. Maranéhna geus ngalawan tipu daya si pangtipu; maranéhna henteu dipalingkeun tina kasatiaanna ku guru naga. Ayeuna maranéhna salalanggengna aman tina daya upaya si panggoda. Dosa-dosa maranéhna dipindahkeun ka nu jadi asal muasal dosa. Jeung sésa éta lain ngan ukur dihampura jeung ditarima, tapi ogé dimulyakeun. ‘Sorban anu endah’ dipasangkeun dina sirah maranéhna. Maranéhna baris jadi saperti raja-raja jeung imam-imam pikeun Allah. Nalika Iblis ngadorong tuduhan-tuduhanna sarta narékahan ngancurkeun golongan ieu, malaikat-malaikat suci, anu teu katempo, lalanglang ka ditu ka dieu, nempatkeun kana maranéhna meterai Allah anu hirup. Ieu téh jalma-jalma anu nangtung di Gunung Sion jeung Anak Domba, kalayan ngaran Rama kaserat dina tarang maranéhna. Maranéhna nyanyikeun lagu anyar di payuneun tahta, nyaéta lagu anu moal aya saurang ogé bisa diajar iwal saratus opat puluh opat rébu, anu ditebus tina bumi. ‘Ieu téh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana baé Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi buah pangheulana pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Jeung dina sungut maranéhna teu kapanggih tipu daya: sabab maranéhna taya cacadna di payuneun tahta Allah.’”

“Ayeuna geus kahontal kalengkepan sampurna tina eta pangandika Malaikat: ‘Darengkeun ayeuna, eh Yosua imam agung, maneh jeung sasama maneh anu calik di hareupeun maneh; sabab maranehna téh jalma-jalma anu matak pikaheraneun; lantaran, behold, Kami baris ngaluarkeun Hamba Kami, nyaéta Cabang itu.’ Kristus dipedalkeun minangka Panebus jeung Panyalamet umat-Na. Ayeuna enya, jalma-jalma sésa téh jadi ‘jalma-jalma anu matak pikaheraneun,’ sabab cimata jeung kahinaan tina pangumbaraan maranehna geus mere tempat ka kabagjaan jeung kahormatan di payuneun Allah jeung Anak Domba. ‘Dina poé éta Cabang PANGERAN bakal endah tur mulya, jeung buah bumi bakal utama tur asri pikeun maranehna anu salamet ti Israil. Jeung bakal kajadian, yén sing saha anu kari di Sion, jeung anu tetep cicing di Yerusalem, bakal disebut suci, nya éta unggal jalma anu kaserat di antara anu hirup di Yerusalem.’” Testimonies, jilid 5, 474–476.

Saratus opat puluh opat rebu anu aya dina kitab Wahyu téh nyaéta golongan Yézkiel anu “disegel” nalika maranéhna “ngahuleng jeung ceurik” ku sabab kalakuan-kalakuan hina anu aya di éta nagri. Maranéhna disegel nalika dipaparin pakean kabeneran Kristus jeung iket sirah anu éndah, anu ngalambangkeun “raja-raja jeung imam-imam” nu disebut ku Petrus, anu baheula lain umat Allah,

tapi ayeuna geus jadi umat Allah.

Tapi maraneh teh hiji turunan pilihan, hiji imam-imam karajaan, hiji bangsa anu suci, hiji umat kagungan sorangan; supaya maraneh ngabewarakeun puji-pujian ka Anjeunna anu geus nyaur maraneh kaluar tina poék kana caang-Na anu ajaib: Anu baheula lain umat, tapi ayeuna jadi umat Allah: anu can meunang rahmat, tapi ayeuna geus meunang rahmat. He anu dipikacinta, sim kuring nyuhunkeun ka maraneh salaku urang asing jeung nu keur ngumbara, supaya nyingkahan napsu-napsu jasmani, anu merangan jiwa; Kalawan lakuna maraneh jujur di antara bangsa-bangsa sejen: supaya, sanajan maranehna nyarita ngalawan maraneh minangka jalma-jalma jahat, ku karya-karya hade maraneh anu ku maranehna katénjo, maranehna ngamulyakeun Allah dina poé pamariksaan. 1 Petrus 2:9–12.

Ku sabab kitu ayeuna, lamun maranéh estu nurut kana sora Kami, jeung ngajaga pasini Kami, tangtu maranéh bakal jadi kagungan anu dipikaasih ku Kami leuwih ti sakumna bangsa; sabab sakuliah bumi téh kagungan Kami. Jeung maranéh bakal jadi pikeun Kami hiji karajaan imam-imam, jeung hiji bangsa anu suci. Ieu lah kecap-kecap anu kudu ku anjeun diucapkeun ka urang Israél. Exodus 19:5, 6.

“Dina poé-poé panungtung dina sajarah bumi ieu, perjangjian Allah jeung umat-Na anu ngajaga parentah-parentah-Na bakal diperbaharui. ‘Dina poé éta Kami baris nyieun perjangjian pikeun maranéhna jeung sasatoan di tegal, jeung manuk-manuk di langit, jeung sagala nu ngarayap dina taneuh; sarta Kami baris ngancurkeun gandewa, pedang, jeung peperangan ti bumi, sarta Kami bakal ngajadikeun maranéhna ngagolér kalayan aman. Jeung Kami bakal ngelebetkeun maneh ka Kami salalanggengna; enya, Kami bakal ngelebetkeun maneh ka Kami dina kabeneran, dina kaadilan, dina kanyaah anu satia, jeung dina rahmat. Malah Kami bakal ngelebetkeun maneh ka Kami dina kasatiaan; sarta maneh bakal nyaho ka PANGERAN.’

“‘Sarta dina poe eta, Kami bakal ngadangu, saur PANGERAN, Kami bakal ngadangu langit, jeung langit bakal ngadangu bumi; sarta bumi bakal ngadangu gandum, anggur, jeung minyak; sarta maranéhna bakal ngadangu Yizreel. Jeung Kami bakal melak manehna keur Kami di bumi; jeung Kami bakal mikaasih ka manehna anu can meunangkeun karunya; jeung Kami bakal ngandika ka maranéhna anu lain umat Kami, Maneh teh umat Kami; sarta maranéhna bakal nyarita, Maneh teh Allah kami.’ Hosea 2:14–23.

“‘Dina poe eta, ... sesa urang Israil, jeung sakur anu salamet tina kulawarga Yakub, ... bakal ngandel ka PANGERAN, ka Nu Mahasuci urang Israil, kalawan satia.’ Yesaya 10:20. Ti ‘unggal bangsa, jeung kaom, jeung basa, jeung rahayat’ bakal aya jalma-jalma anu kalawan bungah ngabales kana amanat, ‘Sieun ka Allah, jeung pasrahkeun kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang waktu pangadilan-Na.’ Maranéhna bakal murtad tina unggal brahala anu ngabeungkeut maranéhna ka ieu dunya, sarta bakal ‘nyembah ka Anjeunna anu ngajadikeun langit, jeung bumi, jeung laut, jeung cinyusu-cinyusu cai.’ Maranéhna bakal ngabébaskeun dirina tina unggal pasulayan anu ngajiret, sarta bakal nangtung di hareupeun dunya minangka tugu-tugu welas asih Allah. Taat kana unggal pangersa ilahi, maranéhna bakal dipikawanoh ku malaikat jeung ku manusa minangka jalma-jalma anu ‘nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Wahyu 14:6–7, 12.

“‘Tingal, bakal datang poé-poé, saur PANGERAN, anu tukang ngabajak bakal nyusul ka nu ngala hasil, jeung nu nincak buah anggur ka nu nyebarkeun binih; gunung-gunung bakal neteskeun anggur amis, sarta sakabéh pasir bakal ngalembereh. Jeung Kami bakal mulangkeun deui panawanan umat Kami Israil, sarta maranéhna bakal ngadegkeun deui kota-kota anu ruruntuhan, jeung maranéhna bakal nyicinganana; maranéhna bakal melak kebon-kebon anggur, jeung nginum anggurna; maranéhna ogé bakal nyieun kebon-kebon, jeung ngahakan buahna. Jeung Kami bakal melak maranéhna di tanahna, sarta maranéhna moal dicabut deui ti tanahna anu geus Kami pasrahkeun ka maranéhna, saur PANGERAN Allah maranéh. Amos 9:13–15.’” Review and Herald, 26 Pébruari 1914.

Kacida écésna yén ti waktos nalika angkatan pamungkas pilihan tina saratus opat puluh opat rébu dimétera, masih kénéh aya bangsa-bangsa sanés Yahudi anu tiasa kakeuna ku cara hirup (paripolah) saratus opat puluh opat rébu dina poé pangunjunganna ka bangsa-bangsa sanés Yahudi éta.

“Kakawasaan manusa jeung kakuatan manusa lain nu ngadegkeun garéja Allah, jeung lain deuih maranéhna nu bisa ngancurkeunana. Garéja téh henteu diadegkeun dina batu kakuatan manusa, tapi dina Kristus Yesus, Gunung Batu Nu Langgeng, ‘jeung panto-panto naraka moal bisa ngéléhkeun éta.’ Mateus 16:18. Ayana Allah méré kakukuhan ka padamelan-Na. ‘Ulah nempatkeun kayakinan maranéh ka para pangeran, atawa ka anak manusa,’ nya éta pangandika anu sumping ka urang. Jabur 146:3. ‘Dina katengtreman jeung dina kayakinan bakal aya kakuatan maranéh.’ Yesaya 30:15. Padamelan Allah anu mulya, anu diadegkeun dina prinsip-prinsip kabeneran anu langgeng, moal kungsi jadi sia-sia. Eta bakal terus maju tina kakuatan ka kakuatan, ‘lain ku kadigjayaan, lain ku kakawasaan, tapi ku Roh Kami, saur PANGERAN semesta alam.’ Zakaria 4:6.”

Jangji, “Leungeun Zerubabel geus nunda pondasi ieu Bait; leungeunna deuih anu bakal ngarampungkeunana,” kacumponan sacara harfiah. Ayat 9. “Para kokolot urang Yahudi ngawangun, sarta maranéhna maju ku lantaran pangnubuatanna Hagai nabi jeung Zakharia putra Ido. Maranéhna ngawangun, sarta ngarampungkeunana, nurutkeun parentah Allah Israil, jeung nurutkeun parentah Kores, jeung Darius, jeung Artahsasta raja Persia. Jeung ieu Bait réngsé dina poe katilu bulan Adar [bulan ka dua welas], nya eta dina taun kagenep pamarentahan Darius raja.” Ezra 6:14, 15.” Prophets and Kings, 595, 596.

Ayat tilu welas nepi ka lima welas ngagambarkeun kajadian-kajadian nubuatan anu ngantarkeun kana panutupan mangsa kasempetan pikeun nu ngajaga Sabat dina waktu hukum Minggu. Éta ogé ngagambarkeun léngkah katilu tina tilu léngkah dina ayat sapuluh tina Daniel dua welas. Ayat sapuluh nyaéta “dipaparin kasucian,” ayat sabelas jeung dua welas ngagambarkeun “dijadikeun bodas,” sarta ayat tilu welas nepi ka lima welas ngagambarkeun ujian pamungkas, tempat para parawan nu ngajaga Sabat “dicobaan.”

Talatah batin dina kitab Daniel dilambangkeun ku visi Walungan Ulai dina pasal tujuh nepi ka salapan, sarta talatah lahir dilambangkeun ku visi Walungan Hiddekel dina pasal sapuluh nepi ka dua belas. Pasal dua belas mangrupa puncak tina duanana visi batin jeung lahir, sarta éta nembongkeun cara Kristus ngadegkeun jeung nyucikeun saratus opat puluh opat rébu. Ayat

sapuluh nepi ka genep belas ngalambangkeun sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji jeung genep belas. Ayat-ayat anu nyocogkeun kana sajarah nu disumputkeun éta ngalambangkeun minuhan anu sampurna tina ayat sapuluh dina pasal dua belas.

Loba bakal disucikeun, dijadikeun bodas, jeung diuji; tapi jalma-jalma jahat bakal terus ngalakonan kajahatan; sarta moal aya saurang ogé ti antara jalma-jalma jahat anu bakal ngarti; tapi jalma-jalma wijaksana bakal ngarti. Jeung ti waktu kurban poean dicabut, sarta kakejian anu nyieun tumpur diadegkeun, bakal aya sarébu dua ratus salapan puluh poé. Bagja jalma anu ngadagoan, sarta nepi ka sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé. Daniel 12:10–12.

“Nu wijaksana” anu ngarti kana ayat sapuluh nepi ka genep belas sarta anu geus dimeteraian boh sacara “intelektual” boh sacara “rohani” nyaéta maranéhna anu ngarti kana talatah nubuat lahiriah anu dilambangkeun dina sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh, sarta maranéhna geus “intelektual” mantep dina éta pamahaman saméméh hukum Minggu. “Nu wijaksana” nyaéta maranéhna anu geus dirobah ku talatah batiniah anu dilambangkeun ku Wahyu pasal sabelas jeung ayat sabelas, sarta maranéhna geus mantep dina éta pangalaman saméméh hukum Minggu.

Anu “wijaksana” nyaéta jalma-jalma anu geus narima “berkah” anu pakait jeung “ngadagoan,” anu nandaan saratus opat puluh opat rébu salaku jalma-jalma anu ngalaksanakeun pamuji anu sampurna jeung panungtungan tina sapuluh parawan. Wahyu sabelas ayat sabelas sumping dina Juli 2023, ku kituna nandaan “waktu ahir,” nalika Daniel jeung Wahyu nandaan ku dua saksi yén paningkatan pangaweruh anu dibuka segelna dina Juli 2023 ngaidéntifikasi prosés panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Sabelas ditambah sabelas sarua jeung dua puluh dua, anu mangrupikeun lambang ngahijina kaallahan jeung kamanusaan, sarta jalma-jalma anu lulus tina prosés panyucian tilu léngkah anu ngahasilkeun saratus opat puluh opat rébu téh diidéntifikasi dina Daniel dua belas ayat dua belas, anu nyayagikeun deui hiji tanda Palmoni, sabab dua belas kali dua belas sarua jeung saratus opat puluh opat rébu.

Urang baris nuluykeun ieu ulikan dina artikel salajengna.